Мікола Яцкоў

Мы – асветнікі заўжды!

Брылі 2010

ПРАМОВА
на VI з'ездзе Беларускага прафесійнага Саюза работнікаў культуры

Мінск
28 мая 2010 г.

Добры дзень!
Вітаю шчыра
Прафсаюза грамаду!
Сёння ўзяў я ў рукі ліру,
Сёння ўзяў сваю дуду,
Каб паэзіяй узвысіць
Гэты наш высокі сход.

Я не буду ірвацца ў высі –
Я скажу за наш народ.

А народ культуры нашай
Цягне свой спрадвечны воз –
І заўсёды ён дакажа,
Што мы маем слаўны лёс,
Што у нас традыцый зорных –
Неабсяжны акіян,
І што песень больш мажорных,
І што святаў караван
Па краіне вольна крочыць,
А без нас тут – нікуды.

Мы да гэтага ахвочы –
Сваё сэрца мы заўжды
Беларускаму народу
Без аглядкі аддадзім…

І была заўсёды згода,
Развінаўся ўсцяж кілім
Разумення, што культура –
Ёсць падмурак усяго.

Без культуры
людзям хмура –
Быццам важнага чаго
Не хапае, хоць ты трэсні!
Вось такая сутнасць тут!..

Сёння, ў дзень узнёслы, весні,
Скіраваўся наш маршрут
У гэту залю прафсаюзаў,
Дзе наш з’езд свой рэй вядзе.

Адчыніліся ўсе шлюзы,
Каб шаноўнай грамадзе
Даць магчымасць тут,
з трыбуны.
Пра набыткі расказаць.

І гучаць прамоваў струны,
І імкнуцца ўсе дадаць
Розных фарбаў у прастору
Прафсаюзнага жыцця.

Так:
ідзём мы сёння ўгору
Паслядоўна, без ныцця.
А калі праблемаў кола,
Ёсць надзейная рука –
І вядзе Шаўцоў Мікола
Ў светлы ранак наш ЦК;

Да ўсяго і ўсіх, хто трэба,
Ён знайшоў свой падыход, -
І без хмар над намі неба,
І шляхі ў суквеццях згод.

Прафсаюз трымае чуйна
Пульс культурнага жыцця.
І вось сёння тут хачу я
Вам сказаць без адкрыцця:
Не пайму я, хоць ты трэсні, -
Ну адкуль усплыў той спрут?!

Сёння ў нас другія песні,
І культурны наш маршрут
Скіраваўся у фінансы,
І загад ёсць: грошы даць!
Бо ў бюджэце –
спрэс рамансы
І прасвету не відаць.

І паказчыкаў прагнозных
З нейкіх мінскіх верхатур
Навалілі з верхам, грозна
І сказалі: ***“Каб ажур***
Быў у гэтай справе важнай!
Закасайце рукавы
І кідайцеся адважна
Там, дзе грошай – як травы!
Формы, метады мяняйце,
Крэатыў свой пашырайце,
І праз гэта забірайце
Вы пянёнзы у людзей!..”

Ой, у нас было надзей
Вельмі шмат,
што людзі дружна
Кашалёк расшпіляць свой…

А пайшло усё натужна –
Беларус паўстаў гарой
За капейку з мазалямі.

Ужо пра вёску не кажу, -
Ім капеек там у краме
Не хапае, вам скажу...

Але ж планаў аграмадных

Нам ніхто не адмяняў;
Кожны год
усё больш ладна –
І асветнік застагнаў...

Нейкіх хітрыкаў карункі
Наляпіліся вакол,
А найноўшыя варункі
Болей цягнуць на прыкол:
За пазыкай банк штурмуюць
(А працэнты ж аддаваць!),
І імкнуцца хоць якую
Падпрацоўку атрымаць;
І сталярацъ, і слясарацъ –
Зарабляюць грошы, каб
Ружавелі чыісьці мары
Каб чыноўны рос маштаб.

Хто каваць рублі не ў стане
Ад рання і да рання,
Той заўсёды у загане –
І ні буркі, ні каня.

І ляцяць акладаў рэшткі,
І вымовы… Што ажно
Наш абком узняўся ўрэшце –

Афанасенка даўно
Зразумеў:
культуру ганяць!

І пачаў ён ратаваць:
Што забралі – адбіваць,
Юрідычна ўсё трымаць,
У высокіх кабінетах
Голас праўды уздымаць…

Але ж ён адзін не ў стане
Неабдымнае абняць.

Вось такая заварушка!..

Хай бы голас свой узняў
Наш міністр спадар Латушка
Супраць гэтых цьмяных спраў –
Каб было абсурду меней,
Каб не знікла ўсё дарма,
Каб усталі мы з каленяў
З-пад вось гэтага ярма…

Не – культуру перакосіць,
І крычы тут – не крычы…
Як сказаў шаноўны Козік:

“Кадры мкнуцца уцячы
Ад гаротнага бюджэту
Ў эканоміку, бо там
Цікавейшыя сюжэты”.

Ну навошта рушыць Храм?...

І руку трымаць павінен
Прафсаюз на пульсе тым –
Не муціліся каб плыні,
Каб заўсёды быў уздым
І ў настроі, і ў рабоце,
Каб жылі мы без бяды...

Мы заўсёды у паходзе,
Мы з народам,
у народзе,
Мы – асветнікі заўжды!

… Я спыняюся на гэтым –
Бо рэгламент не маўчыць! –
Голас мой прашу ўлічыць –
І работу камітэта
Здавальняючай лічыць.

Мікалай Адамавіч ЯЦКОЎ
член Цэнтральнага камітэта
Беларускага прафсаюза работнікаў культуры,
член Саюза беларускіх пісьменнікаў,
дырэктар Брылёўскага сельскага Дома культуры
Магілёўскага раёна

